

ת"פ 3091/04 - מדינת ישראל נגד תאמר אבו מוסה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 15-04-3091 מדינת ישראל נ' ابو מוסה(עוצר)

בפני כבוד השופט מיכל ברנט

בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

תאמר אבו מוסה (עוצר)

הנאשם

nocchim: ב"כ המואשימה עו"ד שרה טל

ב"כ הנאשם עו"ד איתן בן נון

הנאשם הובא על ידי שב"ס

גזר דין משלים

כללי

ביום 1.3.16 הודה הנאשם והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; שוד (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 10 א יחד עם סעיף 62(1) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

הנאשם הורשע בכך שבשתי הזרמיות, ביום 5.2.15 ו-9.2.15, בעת שהוא אסיר משוחרר ברישויו, שدد משמי מתלוננים את רכבם (טיזוטה יאריס ומזדה 3) ואת מכשיריו הטלפון הנייד שלהם (אייפון 5 ומכשיר נוסף נוסף שששוינו אינו ידוע) באימי חף שנכחלה להיות אקדים ונמלט בנסיעה מהמקום, בעודו אסיר ברישויו ופסול לנהיגה.

בבסיס ההסדר עמדו הודית הנאשם והחיסכו בזמן שיפוטי ובהעדת המתלוננים, ובהתאם להסדר הטיעון הושטו על הנאשם 57 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והופעלו עונשי מאסר מותנים קר שבסה"כ הושטו על הנאשם 69 חודשי מאסר בגין ימי מעצרו מיום 9.3.15 ומאסרים מותנים.

טייעונים משלימים

ביום 7.4.16 נדרש ב"כ הצדדים להשלים הטיעון לעונש לפניו, ביחס לרכיבי הפסילה (כאשר ביחס להפעלת הפסילות המותנות הוסכם כי אלה תופעלנה במקרה לפסילה לגבה יטענו הצדדים), היפוי למATALוננים והקנס, אולם בשל

עמוד 1

שביתת הפליליים לא התיעצב נציג מטעם המאשימה.

ב"כ הנאשם הדגיש את הודהת הנאשם ולקיחת האחריות מצדיו, אף שלטענתו קיימים בתיק פגמים ראיתיים, וצין כי כתב האישום תוקן אך שنمתקו הימנו שני אישומים. כן עמד על כך שפיזי נזק מנזק שנגרם לנפגע העבירה, ובעניננו לא נגרם למTELוננים נזק כלשהו בלבד מעגמת נפש, שכן לא הוכח כדבוי שנגרם להם נזק פיזי. לטעת ב"כ הנאשם - אשר נעדרת כל תימוכין בחומר שהונח לפני - אחד מכל הרכיב הגנובים הושב לבעליו ואילו המתalon הנוסף יפוץ מכיספי הביטוח. טוען כי הנאשם נעדר יכולת כלכלית, בפרט לנוכח עונש המאסר המשורש שהוטל עליו, ועל נתבקשתי להשית פיזי בסך שלא עולה על 3,000 ₪ לכל מתalon. כן ביקש ב"כ הנאשם את התחשבות בית המשפט בגזרת עונש הפסילה מלקביל או להחזק רישיון נהיגה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת לכוארו בעתרתו העונשית, אם כי מעיו בפסקה עולה כי פיזי כאמור הוטל במקום שהרכב לא נגנב בסופו של יומ על ידי הנאים והוחזר לבעליו.

ה הנאשם בדבריו אחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, וטعن שבפעם זו למד את הלקח.

דין והכרעה

כפי שפרטתי בגזר הדין החלקי מיום 1.3.16, הנאשם, בעודו אסיר משוחרר ברישוי בשל עבירות תעבורה, שגד בשתי הזדמנויות למTELוננים את רכבם ואת מכשיר הטלפון הניד שחייה ברשותם, ביציאה מתחנות דלק, באימי חף שנחזה להיות אקדמי אותו כיוון לעברם.

אין מחלוקת כי לא הופעלה אלימות פיזית כלפי המתalonנים, אולם ברי כי המתalonנים היו אחוז אימה לנוכח איומיו של הנאשם, נענו לדרישותיו ומסרו לו את רכושם, והaint השב ונוהג בכל הרכב אותם שגד עם נמלט, וזאת בהעדר רישוי נהיגה ובהתו פסול מלנהוג על פי פסק דין.

בשים לב להודהת הנאשם במיחס לו, לנسبותיו האישיות ולעונש המאסר המוסכם שהוטל עליו, בשים לב לכך שלנאשם הרשות קודמות בפליליים ובתעבורה, ולכן שאין לפני אינדיקציה כלשהי הנתמכת כנדרש בראיות ולפיה כל הרכב או אחד מהם הוחזר לבעליו או שהלה פוצה בגין גיבתו על ידי חברת הביטוח, אני מוצאת כי יש להורות על פסילת הנאשם מלאהץיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 5 שנים מיום שחרורו ממאסרו, וזאת במצבר לכל פסילה אחרת;.

כמו כן יפוץ הנאשם את כל אחד מהTELוננים בסך של 3,500 ₪.

בנסיבות העניין לא מצאת לי השיתת קנס על הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימי מהיום.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ניתן היום, א' אייר תשע"ו, 09 מאי 2016, במעמד הצדדים.